

28.9.2012

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

Przedmiot: Petycja 0122/2012, którą złożył Francesco Agnoli (Włochy) w imieniu Movimento Europea Difesa Vita e Dignità Humana (MEVD), wraz z 23 podpisami, w sprawie legalizacji miękkich narkotyków

1. Streszczenie petycji

Składający petycję podkreśla szkodliwy wpływ środków odurzających. Twierdzi też, że zażywanie miękkich narkotyków prowadzi do zażywania narkotyków twardszych. Wzywa Parlament Europejski do przyjęcia do wiadomości szkodliwości środków odurzających, konkretnie miękkich narkotyków, i do przeciwstawienia się ich legalizacji. Składający petycję zwraca się też do Parlamentu, aby nakłonił on Komisję do sprzeciwienia się legalizacji środków odurzających, w tym miękkich narkotyków, i w stosownym przypadku o jej unieważnienie.

2. Dopuszczalność

Petycja uznana została za dopuszczalną dnia 31 maja 2012 r. Zwrócono się do Komisji o przekazanie informacji (art. 202 ust. 6 Regulaminu).

3. Odpowiedź Komisji otrzymana dnia 28 września 2012 r.

Obecny system międzynarodowej kontroli nad narkotykami opiera się na odpowiednich konwencjach ONZ. Konopie są objęte Jednolitą konwencją ONZ o środkach odurzających z 1961 r. Wszystkie państwa członkowskie UE są stroną tej konwencji i wdrożyły środki kontroli nad stosowaniem¹ konopi, zakazując ich nielegalnego używania.

¹ Jednolita konwencja o środkach odurzających z 1961 r. (zmieniona protokołem z 1972 r.), art. 36: „Z zastrzeżeniem swych ograniczeń konstytucyjnych, każda Strona podejmie takie kroki, które zapewnią, aby uprawa, zbiór, wyrób, sporządzania wyciągów, przetwarzania, posiadanie, oferowanie, oferowanie do

Konwencja ONZ o środkach odurzających z 1961 r. oraz Konwencja o substancjach psychotropowych z 1971 r. nie zawierają przepisów dotyczących używania (zażywania) kontrolowanych narkotyków i dlatego też państwa nie są zobowiązane do wprowadzania do przepisów karnych lub innych przepisów sankcji lub kar za używanie takich narkotyków. Sygnatariusze konwencji ONZ podejmują środki, jakie uznają za stosowne w odniesieniu do używania narkotyków, zgodnie ze zobowiązaniami, jakie podjęły one na mocy tych konwencji. Ponadto wiele państw członkowskich ONZ (w tym większość państw członkowskich UE) faktycznie, a w niektórych przypadkach również na mocy prawa, zalegalizowało posiadanie kontrolowanych narkotyków na własny użytek, a w szczególności konopi. Unia Europejska nie jest stroną konwencji ONZ z 1961 r. ani konwencji ONZ z 1971 r.

Polityka w zakresie narkotyków w dużym stopniu należy do kompetencji państw członkowskich UE. Polityka w zakresie używania narkotyków oraz działania mające na celu zmniejszenie zapotrzebowania na narkotyki są powiązane z kontekstem społeczno-gospodarczym i kulturowym każdego kraju. W związku z tym każde państwo członkowskie decyduje we własnym zakresie, jaka jest najbardziej odpowiednia polityka w zakresie używania kontrolowanych narkotyków, w tym konopi.

W sprawie konkretnego wniosku, jaki składający petycję skierował do Parlamentu, a w szczególności, aby nakłonił on Komisję do podjęcia działań w celu sprzeciwienia się przepisom i praktykom państw członkowskich w zakresie „legalizacji” konopi lub wręcz ich uchylecia, Komisja nie może zaproponować takich środków w zakresie zdrowia publicznego, ponieważ art. 168 ust 65 TFUE wyklucza możliwość ujednoczenia prawa krajowego w tej dziedzinie. Dzieje się tak dlatego, że UE jest uprawniona jedynie do uzupełniania działań państw członkowskich w zakresie zmniejszania szkodliwych skutków, jakie wywierają narkotyki na zdrowie, państwa członkowskie natomiast mają uprawnienia w zakresie określania polityki krajowej w tej dziedzinie.

Podsumowanie

Składający powinien skierować swoje obawy dotyczące legalizacji kontrolowanych narkotyków, w tym legalizacji konopi, do właściwych organów konkretnego państwa członkowskiego UE.

sprzedaży, rozpowszechnianie, kupno, sprzedaż, dostarczanie na jakichkolwiek warunkach, pośredniczenie, wysyłanie, przesyłanie w tranzycie, przewóz, przywóz i wywóz środków odurzających, sprzeczne z postanowieniami niniejszej konwencji, i wszelkie inne czynności, które w przekonaniu danej Strony mogą być w sprzeczności z postanowieniami niniejszej konwencji (...)